

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

A doua venire Domnului.

(Urmare)

Locul unde s'au zemislit aceste rătăciri e America. Un om cu numele William Miller a pus mâna pe scriptură. Dând foaie după foaie a citit-o toată.

Ne având o pregătire mai temeinică de-a înțelege scriptura fără tradițiune, i-o trăznit prin cap că el ar putea fi proroc, mare apostol. Foarte i-a plăcut Daniel prorocul, și Apocalipsa, apoi a aflat de bine a pune în lume zvonul, că el știe când va pieri lumea. Da, Miller se încrede mai bogat în știință decât îngerii, decât Apostolul Petru și Pavel, nu a ascultat de admoniția scripturii: „Priveghiați liți trezi, că nu știți nici ziua nici oara, când va veni fiul lui Dumnezeu”.

Miller șarlatanul, vestește că Isus va veni în 21 Martie 1843. Spunea în gură mare, galbăn la față ca ceara, și cu scriptura la piept, că Domnul vine în ziua aceea. — Oamenii cei fără pricepere l'au crezut.

În timpul acesta, mulți au părăsit lucrul, și-au vândut pământurile și s'au strâns în jurul lui Miller, ascultându-i nebuniile lui.

A venit anul 1843. Trece Ianuar vin Februar și Martie. Chiar în ziua de 20 Martie 1843 seara sau adunat cu toții la casa lui Miller, îmbracăți

în haine albe, gata să fie răpiți în vazduh.

În ziua de 21 Martie eșiră cu toții la câmp. Se așează în genunchi, și rosteu rugăciuni, cu ochii ațintiți la cer. Soarele se ridică, nimic nu se arată. Creștinii lui Miller se uită la el. „Mai aveți puțină răbdare fraților!” Le zice prorocul mincinos.

Soarele se coboară în spre asfințit, nimic nu se vede. Inserează de-a binele, și bieții oameni adânc mâhniți, văzându-se înșelați, flămânzi, fără case, și pământuri se uită la fratele Miller, și așteaptă răspuns. Plin de fățarnicie prorocul Miller ca un diavol din povești îi prostește: „Sa făcut puțină greșală de socoteli, dar Domnul va veni în anul 1844 Oct. 22.

Trece și acest timp, Domnul nu se arată. Prins cu minciuni și blăstămat de toți, multi îl părăsesc.

Atunci el face cunoștință cu o fată bolnavă, slăbită, cu Dșoara Harmon, ea zice că a văzut viziuni, a fost dusă până la scaunul lui Dzeu. Apoi și ea designează ziua venirii Domnului pe anul 1845 Iulie. Alta înșelare pe bieții oameni. Dșoara Harmon sa măritat după White, și văzând că și ea a mințit, a zis următoarele: „Domnul a venit, dar nu până la pământ, ci numai a fost o mișcare în cer, când Domnul a închis

ușa milostivirei. Doamna White e mama Sâmbătarilor. Ea a mai scris „Destăinuiri și viziuni”. Ei îi cred adventiștii mai tare, decât scripturii.

Vedem că prima oară propagă venirea lui Isus Miller, apoi se face alta sectă a Sâmbătarilor, și pe urma se desbină și în sfârșit vin ștudenții de biblie în frunte cu Russel, cari au propovăduit anul 1925.

Deci în țara noastră avem în număr mai însemnați „Adventiști de ziua a 7-ea” sau Sâmbădari, cu întemeietorul lor Doamna White, și cealaltă sectă a „ștudenților de biblie” sau Russeliști cu întemeietorul lor Russel.

Atât Dna White cât și Russel au făcut prorocii mincinoase, urmând pe William Miller.

Inălțarea Sfintei Cruci.

„Cuvântul crucii este nebunia celor peritori, iar nouă celor ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu”.

(Sf. Ap. Pavel către Corinteni I, 1, 18)

Crucea mai înainte de a muri fiul lui Dumnezeu pre ea, a fost lemn de ocară, mijloc de pedepsire și torturare a sclavilor nesubordinați, a prizonerilor, și criminalilor mari, e vechie la popoarele orientale, dela cari a trecut la Greci și la Romani. Avea forma literilor T — pe astfel de cruce s'a restignit Fiul lui Dumnezeu cel nevinovat.

După ce ne-a mântuit Isus pre cruce de păcat și de osânda cea eternă, și ne-a împăcat cu tatăl său

prin sângele său cel sfânt, s'a făcut crucea semn de mântuire și puterea lui Dumnezeu celor ce cred în Isus și prin credința lor se mântuiesc. Acest adevăr îl învață sf. Ap. Pavel în epistola sa către Corinteni. (I. 1, 18)

Din aceasta cauză creștinii încă din timpurile cele mai vechi au început a-și face cruce și a le onora. Așa aflăm încă înainte de Constantin cel mare (306—337 d. Hr.) cruce pe mormintele martirilor, în catacombe, aflăm și bani și alte lucruri înzestrate cu cruce din timpurile acestea. Inșă de frica păgânilor numai în ascuns i-și făceau creștinii în timpul acela cruce.

Veni timpul lui Constantin cel mare, care la anul 312 având lupta cu Maxențiu, care avea armată de 2—3 ori mai mare, deși Constantin era încă păgân, s'a rugat în înima sa către Dumnezeu adevărat să-l ajute. Atunci i s'a arătat pe cer, ziua la amiază o flamură înfrumusețată cu semnul crucii, cu scrisoarea: „In acest semn vei învinge”. Noapte în vis, Hristos i-a arătat acest semn zicând să-l pună pe steag. Constantin dă poruncă, să pună sf. cruce pe toate steagurile (labarum). Lupta iese în favorul său. Maxențiu e bătut. După aceasta învingere Constantin a devenit singur împărat în împărăția romană.

In urma acestei minuni Constantin s'a făcut creștin. Ca împărat a partinit legea creștinească, creștinii încep să ridice cruce în locuri publice pe căi, pe câmpuri, pe la păduri, pe la vii, făcânduși cruce ori ori ridicându-și pălăriile când treceau pe lângă ele.

Dela învingerea aceasta minunată asupra inamicului mărturisesc creștinii prin semnul crucii învingerea strălu-

cită, care a făcut-o Mântuitorul asupra inamicilor noștri sufletești.

În paradis diavolul în Adam și Eva ne a făcut să călcăm legea cea dumnezeiască mâncând din pomul cel oprit. Din acest moment am pierdut darul cel sfințitor al lui Dumnezeu în care ne-a făcut. Am încetat a fi fiii lui Dumnezeu, sfinți, drepti cum ne-a făcut dintru început. Am încetat a fi chipul și asemenarea lui Dumnezeu, mărirea lui Dumnezeu. Ne-am făcut prin păcat fiii mâniei, supuși morții, diavolului și sclavi iadului.

De acești inimici numai Isus Hristos, fiul lui Dumnezeu ne-a putut mântui, care s'a făcut om, ca să poată pătimi pentru noi pe cruce. El prin moartea sa despre cruce a șters păcatul nostru strămoșesc, ne-a făcut iară fiii lui Dumnezeu, a învins moartea noastră prin moartea sa, ne-a câștigat darul lui Dumnezeu și viața cea veșnică a învins puterea diavolului, ne-a făcut din nou chipul și asemănarea lui Dumnezeu cum am fost mai înainte de păcatul strămoșesc.

În semnul acestei învingeri, care a făcut-o Mântuitorul Isus pe cruce asupra păcatului învingându-l, asupra morții stricându-o, asupra diavolului nimicindui puterea, în semnul acestei învingeri rădică creștinii crucea pe lângă căi, prin țarine, ba și acasă pe pereți, pe acoperișele caselor, ale turnurilor bisericii, că văzând sf. cruce să ne stăruim a fi mulțumitori către Isus și al lăuda pentru învingerea, care a făcut-o pentru noi pe Sfânta Cruce. În ori care țară, la locurile publice se pun semnele domnitorului și emblema țării, ca să se arete că el e domnul acelei țări. Isus împăratul împăraților cruce a voit să rădicăm pretutindenea în semn, cumcă dânsul e domnul tuturor popoarelor,

căruia s'a dat toată puterea în cer și pe pământ.

Crucea-zice sf. Ioan Gură-de-aur a mântuit lumea a alungat rătăcirea a adus adevărul, pământul l'a prefăcut în cer, iar oamenii în îngeri.

Dacă voim să fie așa tot mereu să zicem și noi cu sf. Apost. Pavel: „Iară mie să nu-mi fie a me lăuda fără numai în crucea lui Isus”.

Vizitațiune canonică. Episcopul nostru, Preasfinția Sa *Iuliu* al Gherlei conform programului anunțat și în revista noastră în 3 Sept. c. a sosit în mijlocul nostru,

Autoritățile județene l'au așteptat la granița județului pe vârful Gutiului unde a fost bineventat în numele județului de către dl. prefect Dr. *Titu Doros*, iar în numele credinciasilor de către dl. I. Boros vicarul Marmației cărora Preasfinția Sa le răspunde cu călduroase cuvinte mulțumind atât lor cât și celorlalți — dame și domni — prezenți cari necruțând osteneală au grăbit întru întimpinarea Arhireului.

Preasfinția Sa a fost însoțit de Rdis. d. canonic *D. Vajda* și Cl. d. Gh. *Bob* protop. și prof. de Teologie.

Din vârful Gutiului călătorind în jos spre comuna Vad, aici lângă podul Izei înaltul oaspe a fost așteptat de mulțimea credincioșilor, în numele cărora vorbește parohul locului protop. *Iuliu Dragos*. Ilustritatea sa în răspunsul său mulțumește obștei credincioase asigurând pe toți de iubirea-i părințească. Până se schimbă vehiculele. Preasfinția Sa se întreține cu țerenii noștri, cari, cu inimi sătoare

ascultă cuvintele plină de dragoste ale iubitului Arhireu.

Plecăm apoi pe drumul îngust dar reparat în sus spre *Valea porcului*. La intrarea în sat vedem rădicată o frumoasă poartă triumfală, unde sunt postați enoriașii în haine de sărbătoare în frunte cu curatorul *Ioan Uliciu* care cu fiești omagii salută pe Arhireu.

După răspunsul plin de căldură al Ilustrității Sale pornim cu toții în procesiune cu prapori între cântecele evlavioase ale tineretului până la ușa cimiterului, unde preotul local *Vas. Godja* în mijlocul clerului tractual întimpină pe părintele Episcop cu cuvinte de bun sosit, la cari răspunzând Preasfințitul plecăm spre Biserică, carea dovedindu-se a fi neincăpătoare pentru mulțime, s'a luat măsuri pentru celebrarea sfintei Liturgii sub cerul liber. Ceremonial maiestos. Preasfințitul asistat de 12 preoți oferă jertfa necrutată. Corul îl dau clericii maramureșeni. Sub sf. Liturgie se cuminecă mai mulți enoriași.

Terminându-se sf. slujbă, Ilustritatea Sa ține o cuvântare plină de învățături evanghelice, carea a lăsat urme neșterse în sufletele ascultătorilor. Credincioșii urmează la sărutarea sfintei cruci fiind fiecare binecuvântat cu aghiazmă împărțindu-li se iconițe aduse din Roma cu binecuvântare

papală. Poporul din Valea porcului poate nici când n'a văzut atâta inteligență, ca și cu asta ocaziune. Ziua de azi rămâne neuitată pentru credincioșii din aceasta parohie.

Preasfintia Sa cercetează pe vrednicul învățator veteran *I. Michnea*, în casa caruia preotul local servește un dejun bogat.

Ilustrisimul Episcop după primirea delegațiunilor locale, face vizită la mai mulți fruntași, lăsând după sine în tot locul celea mai pioase amintiri.

Aceasta vizitație arhirească va fi pomanită multe decenii cu creștinească evlavie.

Timpul înaintat fiind pornim la drum spre *Rona de-jos*. Trecând prin Sighet Ilustrisimul Arhireu împreună cu suita sa se oprește pe scurta vreme la casa parohială, de unde urmăm calea către Rona de jos.

(Va urma).

La librăria Asociațiunii (Sighet, Piața Unirii No 25) se găsește cârticica „**Anul sfânt**“. Conține îndrumări și rugăciuni prețioase pentru a putea câștiga îndulgențele împreunate cu anul sfânt iubilare. Prețul cârticicii este 5 Lei.

AVIZ! Se caută No. 1. din anul I. al organului „Dumineca“. Oferim 50 Lei pentru acest număr.

Calendar săptămânal.

12—18 Septembrie, 1926.

12. Dumineca in. Inalț. Sf. Cruci. (Ev. d. Io. 3, 18) M. Autonom.
13. Luni. M. Corneliu.
14. Marți. Inalț. sf. Cruci.
15. Miercuri. M. Nichita.
16. Joi. M. Eufemia.
17. Vieri. M. Sofia.
18. Sâmbăta. C. P. Eumenie.